

ΠΗΓΕΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Κατά συνέπειαν τῶν πρακτικῶν τῆς γ' προκαταρκτικῆς συνεδρίασεως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγεῖλω πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ ὄρκου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνελεύσεως ἀπεφασίσθη αὔριον ἡ πέμπτη, 14 τοῦ ἥδη μεσοῦντος.

Ἡ Κυβέρνησις εἰδοποιουμένη τοῦτο παρακαλεῖται νὰ παρερθῇ ὕστερον μετὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς ἀρχῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν Ἀξιωματικῶν τῆς εἰς τὴν τελετὴν τοῦ ὄρκου, καὶ εἰς ἡνὶ Ἑλλάδης οὐδὲν ἔναρξιν τῆς Συνελεύσεως. Ὁ ὄρκος θέλει γενῆ εἰς τὸ ἐν ἡ Προνοίᾳ κατάστημα τῶν συνεδριάστων τῆς Συνελεύσεως μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, γενησούμενην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἐν Αιγαίῳ, τῇ 13 Ιουλίου 1832.

Ο Πρόεδρος Η. ΝΟΤΑΡΑΣ

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξούσιων.)

Ο Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Παρισίων, 6 Ιουνίου. — Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὸν Μονήτορα δικηρύττεται ἡ ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν διαφόρων θεμάτων τῆς Γαλλίας· ἀνατίθεται δὲ εἰς 32,560,934 ψυγάς. Οἱ ἐγκάτοικοι τῶν Παρισίων μόνον λογίζονται 774,338.

— Αναγινώσκομεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα τῆς σήμερον τὰ ἔχεται: — Ἡ σύλληψις τῶν Κυρίων Φίτς-Ιάμη, τοῦ Χατωνίδην καὶ τοῦ Ἄδου Νευβίλλου ἔδωκε σήμερον τὸ πρωῒ τὴν ἀφορμὴν εἰς τινὰς ἐφημερίδας νὰ ἔξηγηθῶσιν αἰσθήματα, τὰ οποῖα εἰμποροῦν μὲν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς φυσικὰ ἀποτελέσματα ιδιαιτέρας ἀγάπης καὶ δικαίου θαυμασμοῦ πρὸς τὰ μεγάλα φιλολογικὰ προτερήματα, δὲν δύνανται ὅμως νὰ πλάσωσι δίκαια, οὔτε ν' ἀφανίσωσι χρέη. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δίκαιον ν' ἀπειθῇ εἰς τὸν νόμον· γρέος δὲ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ δοκιμῇ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης διὰ πάντας ἀνεξαιρέτως. Εἶναι δὲ συμβαίνωσι περισάσεις, κατὰ τὰς ὅποιας εἰμπορεῖ νὰ εἶναι ἐπιζήμιος εἰς τὴν ἔξουσίαν καὶ εἰς τὸν ἐμπιτευμένους αὐτὴν ἡ ἐκπλήρωσις τοιούτου μέτρου, τὸ ἔξογον ὅμως τοῦ έθυμου ἡθελεν ἀποκαστήσει πᾶλιν ἀναπολογήτους τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναβιβασμένους ἀνθρώπους διὰ τὴν ἀθέτησιν τῶν δρῶν τῆς εὐτεξίας τῆς πολιτικῆς ἡμῶν κοινωνίας· οἱ δὲ ὄροι οὗτοι, γνωστὸν ἔσω, ὅτι δὲν δύνανται τὴν σήμερον νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τοὺς τῆς κοινωνικῆς τάξεως, καθὼς δὲν δύνανται νὰ χωρισθῇ ἡ πολιτισμὸς ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν· καθ' ὅλης δὲ τὰς περιστάσεις δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἡ θεμελιώδης θάσις τῆς πολιτικῆς, καθὼς καὶ τῆς ἡθικῆς ἡμῶν συντάξεως, εἶναι ἡ ἐνώπιον τῶν ίμων ἴσοτης.

— Αὐτόθιν, 20 Ιουνίου Τὸ Δικτυάκιν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅτι δὲν εὑρίσκει ἀπογράφουτα αἴτια νὰ δικάσῃ τὸν θύμη Φίτς-Ιάμην, τὸν ὑπακόμητα Χατωνίδην, καὶ τὸν Κύρικα Ἄδον Νευβίλλαν, οἵτινες διὰ τοῦτο ἀπελυθήσαν.

Περικοπὴ ὥισιτέρου γράμματος ἐκ Μοναχίου, 19 Ιουνίου. — Ἡ πρὸς τὸν Μεγάλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας γενομένη παρὰ τῶν Δυνάμεων περὶ τῆς Ἐλλάδος δικτύρωμάτευσις ἔλαβε τὸ ποθητὸν τέλος· ἔχει ὑπέργονασιν ἐπὶ δισκολίᾳ τινὲς, εἶναι τίσον ἀτήμαντοι, ὥστε δὲν μυνάρει δὲ αὐτές νὰ θεωρῶμεν τὰς ὑπέρεσιν ταύτην ὡς ἀτελείωτον. Όλες ἀπενσαίσθη πάρα τῆς Λ. Μ. νὰ κωνίσῃ ἐντεύθην ἡ Διοικητικὴ Επιτροπὴ τοῦ Πληρεξούσων περὶ τὰ μέσα των Σεισερίου

μηνός, φέρουσα χρήματα καὶ στρατεύματα ὀλίγα, εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους θέλει ἀναλάβει τὰς ἡνίκας τῆς Κυβερνήσεως ἐν ὄνόματι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἐλλάδος. Τοῦτο εἰμπορεῖτε νὰ θεωρήσετε ως βάσιμον καὶ βέβαιον. Δὲν ἀναγκωρεῖ δὲ πρότερον ἡ ἐπιτροπὴ, διότι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἔλθῃ ἀπροπαρασκευαστος κατὰ τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ταχτοπούσιαν καὶ σύστασιν τοῦ τόπου· εἰς τὴν εἰρημένην ὅμως ἐποχὴν εἶναι βεβαίως εἰς τὴν Ἐλλάδα καὶ ἀρχῆς τὰς πράξεις της. Ο δὲ Ἕγεμὸν μένει ἐνταῦθα ἀκόμη ἐνα κρόνον, διότι τὸν ἐρχόμενον Ιούνιον, τελείων τὸ δέκατον ὅγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του, γίνεται κατὰ τοὺς Βαυαρικοὺς νόμους ἐνῆλιξ, καὶ εἰμπορεῖ νὰ παραιτηθῇ τῶν ἐπὶ τῆς Βαυαρίας δικαιωμάτων του εἰς τὸ τρίτον ἀδελφὸν κατὰ τὰς συνθήκας καὶ ἀπαιτήσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Καὶ πᾶλιν μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἐλλάδα ἀφίξιν του δὲν ἀναλαμβάνει τὴν Κυβερνήσεων προτοῦ καὶ ἔκει κατὰ τοὺς νόμους τῶν Ἐλλήνων γένη ἐνῆλιξ, οἱ ὅποιοι, ἀν δὲν λανθάνωμαι, προσδιορίζουσι τὸ 20 ἢ 22 ἔτος, καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἔχει καιρὸν νὰ ἔξελληται καθ' ὅλα.

Μητροπόλεις θέλουν γένει δύο, αἱ Λαζηναι καὶ τὸ Ἀργος, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ προξενηθῇ ἀντιτίηλια μεταξὺ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ Ἐλλήνων. Ήθελε προτιμηθῆναι θέσις τῆς Κορίνθου, ἐπειδὴ ὁ τόπος ἡτον ὑγεινός· ἔκει ὅμως θέλει συσταθῆ ἐμπορεῖον, ως λέγεται. Διώρυξ ν' ἀνοιχθῇ δὲν συγχωροῦν αἱ παροῦσαι περιστάσεις τῆς Ἐλλάδος· εἶναι ὅμως σχέδιον νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν δρόμος σιδηροῦς, νὰ διορθωθῇ ὁ λιμὴν, καὶ νὰ γένη πᾶσα εὐκολία διὰ τὴν μετακομιδὴν τῶν πραγμάτων.

Ἡ ἐφημερὶς ὁ Συνταγματικὸς ἀναφέρει τὴν εἰδησην νέου τινὸς Πρωτοκόλλου περὶ τῆς Ἐλλάδος, κατὰ τὸ ὄποιον, αἱ Ἕγεμὸν διθωνη θέλει ὑπέργει εἰς τὴν ἐπικράτειάν του συνωθευμένος μὲ τρεῖς χιλιάδας Βαυαρικὴ στρατεύματα; τὰ ὄποια θέλουν μείνει ἔκει· β', καὶ τρεῖς Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐγγυῶνται εἰς αὐτὸν δάκνειν εἴκοσι ἑκκομμυρίων Φράγκων· γ', ἀποθανόντος τοῦ βασιλέως διθωνος χωρὶς διαδόχου, τὸ διάδημα τῆς Ἐλλάδος δὲν θέλει μεταβαίνει εἰς τὸν οἶκον τῆς Βαυαρίας, ἀλλ' εἰς νέον βασιλέα ἐκλεγμένον ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις. (Γαλλ. Εφημ.).

Ποικίλα.

Πολιτεῖκη ἀντιπροσωπεική. — Απὸ τὸν ἐν Γαλλίᾳ τινὶ ἐφημερίδι ἐκδοθέντα πολιτειογραφικὸν πίνακαν φάίνεται ὅτι αἱ ἀντιπροσωπεικὲς Κυβερνήσεις αἱ εἰς τὴν οἰκισμένην ὑπάρχουσαι λογίζονται δεκαοκτὼ κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἦγουν, ἐνδεκα μὲν ἐν τῇ Εύρωπῃ, ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ Αμερικῇ. Τὰ πρῶτα, ἡτοι τὰ ἀνώτατα Συνέδρια, ἀπονομάζονται κατὰ τὰς πολιτείας ταύτας, ως ἐρεζῆς. Συνέδριον τῶν Ουγγαρίων, Γερουσία, Πρῶτον Συνέδριον, Γερουσία Ναρατπροπτική (ἐν τῷ Χαλλί), Συνέδριον τῶν Αριστων (ἐν τῇ Ούγγαρι), Συνέδριον τῶν Δεσποτῶν (ἐν Βυρτεμβεργίᾳ), Συνέδριον τῶν Ναρικιέν (ἐν Νορβηγίᾳ). Εἰς τρεῖς τῷ πολιτειῶν τούτων ὁ ἀριθμὸς τῶν συγχλητικῶν εἶναι ἀριστος, τουτέστιν εἰς τὴν Αγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ούγγαριαν. Εἰς ἐπτὰ δὲ ἔτη αὐτῶν συνίστανται τὰ Συνέδρια ἐκ δικτυγῆς ἡ παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς μίαν δὲ (τὴν Ολλανδίαν) διωρίζονται ρόπιν παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς δὲ τὰς ἔλλας πολιτείας, παρὰ τὸν ἐκλεκτικὸν συνέδριον καὶ ἐμνικῶν τυλλίγων. Η ἀτακτικότητα τὴν καταβάλλεται ἀπὸ τὸ 21 (ἐν τῇ Αγγλίᾳ καὶ Βάζεν) έως τὸ 40 ἔτους, τὸ δέπτον εἶναι πρωτίωνοςτάτην εἰς τὸ Βασιλεῖον τὸν Βασιλεῖον τὴν Κολομβίαν καὶ τὴν Ολλανδίαν. Εἰς τέλος πολιτείαν,

ποιαλέσεις καὶ ἔγγραψαις. Οἱ τοιοῦτος σκοπὸς τῶν Πληρεζουσίων σύμφωνος μὲ τὸ συμβιβαστικὸν πνεῦμα τὸ ὅπερ
πρηγμένον εἰς τὰ τελευταῖα Πρωτόκολλα, μακρὰν τοῦ να
φορητὸν παραμικρὰν ἀφορμὴν δισαρεσκείας εἰς τοὺς Κυρίους
τιτράρεις των, μακρὰν τοῦ νότου τοὺς θέσης εἰς ὅποιαν ἐπόποτε
μήνην ἐνώπιον τῶν Ἄψηλῶν Δύλῶν των ἢ τῆς Βασιλικῆς
ὑποτούτου Γηφιλότητος τοῦ Ήγεμόνος, γενόμενος γνωστὸς εἰς αὐτοὺς, θέλει τοὺς δῶσει ἀναμυρίσθλως ἀφορμὴν, ὅχι μόνον νότον
ἐπανέσωσιν, ἀλλὰ καὶ νότον συντρέξωσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν
τοῦ. Πᾶν μέτρον ἐκ τοῦ ἐναντίου, τεῖνον εἰς τὴν ἀποτυχίαν
σκοποῦ τούτου, καθίσταται ἀσυμβιβαστον καὶ μὲ τῶν
εργατίδων τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων τὰς σωτηρίους βου-
τεῖ, καὶ μὲ τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα.

Οἱ Πληρεζουσίοι ἐκφράζοντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπι-
συμίαν τῷ νότῳ γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις
τὸν ὅποιον προσθεντὸν σκοπὸν διὰ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας των,
ἐλπίζουσιν ὅτι θέλουσιν εὐρεθῆ προσεχῶς εἰς στάσιν νότον
κηρύξωσι, πρὸ παγτὸς ἄλλου, τὰς βάσεις, ἐπὶ τῶν ὅποιων
θέλουσιν ἔργασθη, ὅπου καὶ ἀν ἀποφασισθῆ ὁριστικῶς ὁ τόπος
τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων των, καὶ ὅτι καὶ εἰς τὴν περί-
ζασιν ταύτην θέλουσι δῶσει δείγματα ἀναντίρρητα τῆς εἰλι-
κρινοῦ προσπαθείας των εἰς τὸ νότον ἔξαλείψωσι πᾶν ἵχος δι-
αιρέσεως ἢ ἀντιπαθείας, κηρύττοντες ἐντελῆ λήθην τῶν
παρελθόντων, καὶ εἰς τὸ νότον φυνῶσι πιστοῖς εἰς τὰ πρὸς τοὺς
ἐντολεῖς αὐτῶν χρέη των, εὐγγύμονες πρὸς τὰς εὐεργέτιδας
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Δυνάμεις, καὶ αἴσιοι τῆς εύνοιας τοῦ
Ήγεμόνος των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ιουλίου 1832.

Ο Πρόεδρος ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεζουσίων.)

Ο Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

Τρίτη προκαταρκτικὴ συνεδρίασις τῆς ἐπα- ναληφθείσης Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς συνε- λεύσεως.

Α'. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ γερον-
τοτέρου Κ. Πανούτου Νοταρᾶ, ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ
τῶν ἐφοδιαστικῶν ἔγγραφων τῶν Πληρεζουσίων Ἐξεταστικῆς
Ἐπιτροπῆς, ἀναφέρουσα ὅτι ἐπεξεργάσθη τὰ ὅποια τῇ ἐπα-
ρουσιαθησαν ἔγγραφα, καὶ εἶναι ἡδη ὁ ἀπαιτουμένος ἀριθμὸς
τῶν Πληρεζουσίων διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνελεύσεως.

Β'. Ἐπροβλήθη περὶ τοῦ τόπου τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἀπε-
φασίσθη ὁρισθῶν τὸν Πρόνοιαν. Οἱ δὲ Πρόεδρος νότον κοινοποιήσῃ τοῦτο ἐπιτέλμας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Γ'. Ἐδιωρίσθησαν οἱ Κ. Ν. Πονηρόπουλος, Γ. Δοκός καὶ
Δ. Μόστρας νότον μεταβοῦν εἰς τὴν Πρόνοιαν, διὰ νότον παρατη-
ρήσωσι τὴν καταλληλοτέραν θέσιν διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς
Συνελεύσεως, καὶ νότον συνεννοθῶσι μετὰ τῆς Κυβέρνησεως
διὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπισκευὴν τοῦ ἔγκριθέντος παρὰ τῆς
ἐπιτροπῆς καταστήματος.

Δ'. Ημέρα τοῦ ὅρκου ἀπεφασίσθη ἡ πέμπτη, 14 τοῦ ίστα-
μένου.

Ε'. Διωρίσθησαν οἱ Κ. Εμ. Λαζαρίδης, Α. Πολυζωΐδης,
Τάτσος Μαργκίνας, Ρήγας Παλαιμήδης καὶ Φ. Μαύρος, νότον
συνθέσουν σγέδιον τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Συνελεύ-

σεως, τὸ ὅποιον νότον ὑποδικούν εἰς τὸν μετὰ τὸν ὅρκον συ-
δριασιν, θέλει νότον θεωρηθῆ καὶ ἔγκριθη.

Τῇ 11 Ιουλίου 1832, ἐν Ναυπλίῳ.

Ο Πρόεδρος ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεζουσίων.)

Ο Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῶν προκτικῶν τῆς σημερινῆς Γ' προ-
καταρκτικῆς συνεδριάσεως, λαμβάνει τὴν τιμὴν νότον κοι-
νοτήσω πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τόπος τῆς Συνελεύσεως
ιωρίσθη νότον Πρόνοια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Ιουλίου 1832.

Ο Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεζουσίων.)

Ο Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

Πρὸς τοὺς Πληρεζουσίους τῆς κατ' ἐπανάληψιν

Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Δυνάμει τῶν ὅποια χρονολογίαν ιι Ιουνίου ὁδηγοῦν, τὰς ο-
ποίας ἡ Α. προκαταρκτικὴ συνεδρίασις τῆς κατ' ἐπανάληψιν Δ'
τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἔδωσεν εἰς τὴν ἐπιτρο-
πὴν; ἐπεξεργασθεῖσα τὰ παρουσιασθέντα εἰς αὐτὴν πληρε-
ζουσικὴν ἔγγραφα, ἐσωκλείσι καταλογον τῶν νομίμων Πληρε-
ζουσίων, ἐξ οὐ φαίνεται, ὅτι ὁ ἀπαιτουμένος ἀριθμὸς διὰ
τὴν συγκρότησιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως συνεπληρώθη· μέν
δε εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν Πληρεζουσίων νότον ἀρχίσουν τὰς τα-
κτικὰς συνεδριάσεων των, καθ' ἀς ἡ ἐπιτροπὴ μὲ τὴν λεπτο-
μερῆ ἔκθεσιν τῶν πράξεων τῆς θέλει παραδώσει καὶ ὅλα τὰ
ἐν αὐτῇ ἔγγραφα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ιουλίου 1832.

Η ἐπιτροπὴ.

Γ. Λέλης.

Α. Π. Μαυρομιχάλης.

Ρ. Παλαμίδης.

Δ. Μελετόπουλος.

Δ. Κριζῆς.

Ν. Καλογερόπουλος.

Π. Ταταράκης.

Δ. Ι. Κρεστενίτης.

Σ. Λαζαρίδης.

Α. Άλεξινδρου.

Ο Γραμματεὺς Έπαρ. Κρεστενίτης

Τετάρτη προκαταρκτικὴ συγεδρίασις τῆς ἐπα- ναληφθείσης Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συ- νελεύσεως.

Α'. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ γερον-
τοτέρου Κ. Πανούτου Νοταρᾶ, ἐπροβλήθη περὶ τοῦ διο-
ρισμοῦ τῆς φρουρᾶς τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἀπεφασίσθη ἐ-
στρατηγὸς Νικόλαος Ζέρβας φρουράρχος. Ή δύναμις τῆς
φρουρᾶς θέλει σύγκειται ἀπὸ τετρακοσίους στρατιώτας, ἐξ οὐ
οἱ ἐκκτὸν θέλει εἶναι ἐκ τῶν πολιτῶν τῆς Ναυπλίου, τοὺς
ὅποιους ὁ φρουράρχος θέλει παραδεχθῆ μὲ τὸν ἀξιωματικὸν
τῶν, ὅντινα ἐκλέξωσι οἱ Πληρεζουσίοι τῆς Ναυπλίας, σύμ-
φωνα μὲ τὴν κοινὴν εὐχαρίστησιν.

Β'. Ο Πρόεδρος νότον κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν φρουράρχον τὸν
διορισμὸν τοῦ ἐπισήμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ιουλίου 1832.

Ο Πρόεδρος ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεζουσίων.)

ΑΚΑΔΗΜΟΔΙΓΡΑΦΙΑΤΡΟΥ Β. Χρυσοβέργης

τὰς Αγγλίαν, λέγω, τὴν Γαλλίαν, τὰς Ὀμοσπόνδους Ἀμερικὴν; Πολιτείαν, τὴν Ολλανδίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὸ Μεξικόν, τὴν Λίττην, τὴν Εσσαν Δαρμσταδίαν καὶ τὴν Νορβηργίαν, δὲν ἀποχίτεται κάπιμίκ προσδιωρισμένη ιδιοκτησία. Εν δὲ τῷ εἰλικρίῳ συνίσταται εἰς πρότοδον ἐτησίαν 1000 Φλωρίνοις, ἐν τῇ Πολωνίᾳ 2000 καὶ ἐν τῇ Βιστεύβεργίᾳ 6000 διατούς συγκλητικούς, οἱ ὅποιοι εἶναι διαδοχικοί. Διαρρέονται δὲ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τιμῆς ταῦτας καὶ εἶναι μάλιστη ισόθιος ἐν τῇ Βραζιλίᾳ, Ολλανδίᾳ, Πολλωνίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, κληρονομητὴ δὲ ἐν τῇ Αγγλίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ ισόθιος καὶ κληρονομητὴ ἐν τῷ Βέλγῳ, τῇ Βρυξελλίᾳ, Έσση Δαρμσταδίᾳ καὶ Βιρτεύβεργίᾳ, ἐν τῷ Χιλή δὲ καὶ τῇ Νορβηργίᾳ, ἐν Ισηγορίᾳ, ἐν τοῖς Ομοσπόνδοις Πολιτείαις καὶ τῷ Μεξικῷ ἐξ αὐτῶν, ἐν τῇ Κολομβίᾳ ὀκτακετής, ἐν τῇ Αἴτη ἐννεακετής, καὶ ἐν τῇ Πλάτῃ δωδεκακετής. Εἰς πέντε πολιτείας, τὴν Αγγλίαν, Βρετανίαν, Γαλλίαν, Ομοσπόνδους Πολιτείας, καὶ Πλάταν, αἱ σύγχλητοι αὐταις συνιστῶσι τὰ ἀνώτατα δικαστικὰ συνέδρια. Τὰ συντάγματα ὅλων τούτων τῶν πολιτειῶν, ἔχοντας συμφένοντα τριῶν, τῆς Αγγλίας, Οὐγγαρίας καὶ τῶν Ομοσπόνδων Ηολιτειῶν, ἔγεννήθησαν εἰς τὴν παροῦσαν ἐκκοντακτηρίδην.

Ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ διδασκάλου τῆς Ισορίας
ἐν τῷ Κεντρικῷ Πολεμικῷ Σχολείῳ Κυρίου Γ.
Τερετσέτου.

Περὶ θρησκείας.

Σκοπὸν ἔχω νὰ σᾶς ὄμιλόσω σήμερον περὶ τῆς θρησκείας
ἐν γένει, καὶ περὶ τοῦ χριστιανισμοῦ. Μὲ, αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῶν
μαθημάτων μας πρέπει νὰ ἐπαρχητηρίσουτε ὅτι γρέος μου ἐνό-
μισκὴ σᾶς παρουσιάζω οκτώρωτέρχι τὴν εἰκόνα τῆς πολι-
τεᾶς κοινωνίας, τὰς σούγειάς της, τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου.
Τὸ γρέος μου τοῦτο παγάκει ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς σπουδῆς μας,
ἥτις εἶναι ἡ ιστοσίχ τῆς ἀνθρωπότητος ἀλλὰ ἔχων πρὸ διφύλλων
τὸ ἐπάργυρον σας καὶ τὴν κατάσχειν τῆς πατρίδος
σας εἴμαι ἔτι μᾶλλον εἰς γνώμην, ὅτι εἰς σᾶς κατ’ ἔξογὴν
ἀποχίτεται τὸ νὰ ἔχετε ὅσην ἔνεσιν ιδέας ἀκριβεῖς; περὶ τοῦ
πνεύματος, τοῦ μηχανισμοῦ καὶ τοῦ τέλους τῶν πολιτικῶν
κοινωνιῶν. Δὲν εἰσέσθη γεωργὸν, ὁπός νὰ περιορίζεται μόνον εἰς
τοὺς ἀγρούς σας, οὔτε πλοιαργούς, διὸ νὰ γνωρίζετε κυρίως τὰς
θαλάσσιας καὶ τοὺς καλπούς, οὔτε ἵπτροι, ὁπός νὰ συναντέτε
φρεσμέ μόνον μὲ τοὺς ἔργους στους, ἀλλὰ οὐσιωδῆς τὸ ἔργον σας
εἶναι τὸ νὰ δικριθέτετε τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν μὲ τὸν νοῦν,
καὶ μὲ τὴν χεῖρα. Θέλετε λοιπὸν μὲ δικαιολογήσαις ἐξάπαντας,
ὅτι τοῦτο τὸν πολιτικῶν εὐκαιρίαν διὸ νὰ ὄμιλῶ περὶ
νόμων, περὶ ἡθῶν, περὶ θρησκείας, σογγίων συγκριτούντων
τὴν ἀνθρωπότηταν φίσιν. Αν κατὰ τύχην δὲν ἥξετε ποστηλώ-
σαι μετὰ ἐνθρημού ζῆτου τὴν προσογήν σας εἰς τὰ ἀντικείμε-
να τεῦτε, τὰ ὄποια σᾶς παρουσιάζω. ήδη λέστε φρενῆ αὐθιδέ-
τατοι εἰς τὴν κρίσιν σας, διότι ἡδηλατε ἀποδευγθῆ ὅτι
καταδικήστε καὶ ὑπᾶς αὐτοὺς, καὶ τὴν πατρίδα σας, ὡς
μὴ ἔχοντες νὰ λάβετε εἰς τὸ μᾶλλον κάμψιμην ἐπιβρότην εἰς
τὰν πατούδα σας, ἢ δὲ πατούς σας, ὡς μὴ ἔχουστα νὰ λάβῃ
κάμψιαν βαρύτατη μεταξὺ τῶν ἴμνων τῆς γῆς. Εἶναι ἀληγότε,
ῶντοι, ὅτι μόνον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τὸ παρόν εἶναι βέβαιον,
τὸ δὲ μᾶλλον ἀπῆλτον, μὲ διλον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ
ἀπελπιζόμεθα, φρεγοῦντες ὅτι οἱ σφραγίσθεντες μάρτυρες

τοῦ θεοῦ μας ἐπαναχάσσεις δὲν παρακαλοῦν ἡδη τὸν θεόν,
αὐτοῦ νὰ κατατίσῃ τὸν εὐδαιμόνα καὶ γερμόσυνον τὴν τούχην τῆς
επιγείου πατρίδος των, ἀλλὰ πρέπει νὰ πατείσουμεν ὅτι ἡ
φωνὴ των, ἀν καὶ φωνὴ δλίγων, εἶναι διλος μεγάλη. Τοιχότη-
πηρέσεν ἡ ἐντέλεια τοῦ μαρτυρίου των εἰς τὸν βαρύν της
θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος. Τινὲς δὲ αὐτοῖς τῶν θυσιασθέντων
ἥταν, ὃ νέοι, προσκολλημένοι εἰς σᾶς μὲ τοὺς δισμοὺς τῶν
ἀδελφῶν, τῶν γονέων, καὶ μὴ τοὺς ὀνειδίζετε, νομίζοντες ὅτι
δὲν εἶναι ἡδη γονυπετεῖς ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου κορατοῦντες εἰς
τὴν δεξιάν τὰς δάχνας τοῦ μαρτυρίου των, καὶ παρακαλοῦντες;
διὰ σᾶς ἀλλ’ οὔτε θελήτατε νὰ ἀμαρτήσετε πρὸς τὸν θεόν,
ὑποθέτοντες ὅτι δὲν θέλει εἰσακούσει τὰς ἀνενδότους παρ-
κλήσεις των.

Εἰς ἔνα χρόνον μᾶς τῶν τραγῳδιῶν του, εἰς τὴν τρα-
γῳδίαν τῆς δυτικούς θυγάτρης τοῦ Οἰδίποδος, ὁ Σορο-
κλῆς ἐπιχιθεῖ τὰ προτερήκατα τοῦ ὀρχιοτάτου τῶν δη-
μιουργηθέντων ὄντων τοῦ ἀνθρώπου, πῶς περιέτρεζεν ἐπὶ
εὐθραύσων ζύλων παρθενικὴ πελάγη, καὶ ἐδάμαν-
τε τοῦ πρικτὸς τῶν δασῶν θυρία, καὶ ἀνήγειρε πόλεις, καὶ εἰσέτρη-
σε τὸ μεταξὺ γῆς καὶ ἀσέρων διάσπρικ, καὶ ὅτε, εἰδόμενον
τοῦ παρελθόντος, καὶ δοτήρ νύξεων διευθετεῖ καὶ κανονίζει
τὸ μέλλον τῶν γενεῶν. Καὶ ἡμεῖς γεννημένοι δύο γιλιάδες
έκαποντας πρίδιαν μετὰ τὸν συγκολίτην μας Σοροκλέα θελο-
μέν προσθέσαι, πῶς εἰς τὰς γεῖρας τοῦ ἀμωμήτου Αμερι-
κάνου ητέση ἀδιαβήτης εἰς τὴν γῆν ὁ κατατρεπτικὸς κεραυ-
νὸς, πῶς ἐπὶ ἀροβοκτούντος πλοίουν ὁ ἀνθρωπὸς πειράτει τὸν
ἄραχνην αἰθέρα, καὶ πῶς τέλος πάντων ὁ ἀτρόμητος θαλασσο-
πόρος; τοῦ αἰώνος μας προχωρεῖ τολμητρῶς εἰς τὰς πορρώτε-
τας τῆς γηνὸν σφαίρας ἐπικινδύνους ἐρημίας, ὅπου φαίνεται
ὅτι πάντες ἡ φύσις, καὶ μολαταῖται τὸ ἐπίγειον τοῦτο θαῦμα,
ἢ ἀνθρωπός, ἐγκατακλειδωμένος εἰς τὰς φυσικὰς τοῦ νοῦς τοῦ
δυνάμεως, εἶναι μυστήριον εἰς τὸν ἰδιον έκατόν του.

Πολλοὶ εἰμιθ; πολλοὶ πορευόμασθ; πολλοὶ ἐργάζεθ; αὐτὲς εἶναι
οὔρατε, περὶ τὰς ὁποῖς ἐναγκάλεῖταις ἀσκήνως ὁ νοῦς τοῦ
ἀνθρώπου.

Εἶναι ἀράγε ἀληγότες δειτήτωκι σφοδροῖς, τοὺς ἀποίους τὰ ἔτη
σεβούνται, ἔγειναν θρόνος τῆς Ζοφερᾶς γῆς; εἶναι πιθανόν ὅτι
ἡ ψυχὴ τοῦ Σπερτιάτου ἔκεινου βραστέως συνετάφη μὲ τὸ
σῶμά του, δταν αὐτὸν ἐπεσεν ἀπὸ ἐνδόξους πληγάς; ἐχάρη τί-
χα καὶ ὁ πιλόν τὸ κύνειν ἀθηναῖος, εἰς τοῦ ὄποιου τὴν γεννήτην
ψυχὴν ἡτοι κεγκαραγγένον μὲ ἀνεξαλείπτους γχρωτηράς παρὰ
πάντας ἀλλον θυητὸν τὸ δύγμα τῆς ἀθηνατίας καὶ τῆς θεο-
τητος; Ή αὐτὴ τύχη περιμένει καὶ τὸν ἱσωρά τοῦ Καρπενητού,
καὶ τοὺς προδότας ἔκεινους Ἑλληνας, οἵτινες μετεχειρίζοντο
τὴν ἔκφυτον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἀνδρίσκην διὰ νὰ αἰγυ-
λωτίσωσι, καὶ νὰ ἐξαλιθρεύσωτι τοὺς συγκολίτας των; Ή
αὐτὴ τύχη θέλει εἰτίσαι καὶ τὸν Κάτωνος καὶ τὸν Κατιλίνα;
Εἶναι πιθανόν ὅτι ὁ ἀνθρώπος, εἰς τὸν όποιον εἶναι ἔμφυτος η
γνῶση, καὶ ἡ συνάσθησις τοῦ ἀπείρου, ἔχειν τὸ περιορισθῆ, δταν
τούτωσιν αἱ σωματικά του ἐνέργειαι, εἰς τὴν αἰώνιαν μον-
ήν τοῦ τάφου.

Τὰ προδότηράτα, τὰ ὁποῖς συνεπιφέρει διάθρωπος, ἡ λύση
των, ἡ ποστδοκία ἐνὶς μέλλοντος, τὰ ἔπανθλα τῆς ἀρετῆς,
αἱ τιμωρίαι τῆς κκήνας, ἵδοι τὰς συγκριτούντα τὴν φυτικὴν,
καὶ ἀποκεκλιμένην θρησκείαν.

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 15 Ιουλίου.

Χαίρετεν τὴν ἐντάξεις τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου. Οἱ Πληρεξούσιοι συνήλθον τὸ πρῶτον εἰς τὴν εὐλεπτίαν τοῦ Ἀγρίου Γεωργίου, καὶ ἀφοῦ ἡλιούσαν τὴν θείαν λιτουργίαν, ἱερουργούντων τῶν Ἀρχιερέων, τοῦ τε Τοποτηρητοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Μετοῖον, μετέβησαν εἰς τὴν Ἐποικίαν προπαρετελευτικῶν συνέδριων, περιπλουθίσαντες τὰς ορούρας τῆς Συνελεύσεως, διποτίχη, προγιασκόντες τὰς ἐργασίας των. Ηρευχέμησαν εἰς τὴν τελετὴν τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ πλήθος ἄλλων πολιτῶν.

Ποιὸν ἀγγίσωμεν τὴν ἔκδοσιν τῶν πρακτικῶν τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων, νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ δημοσιευτώμεν τὰ τῶν προκαταρκτικῶν, τῶν ὅποιων ἢ πούτη κατεγγωίσθη πότε τὸ προηγούμενον 16 φύλλον τῆς Εθνικῆς Εφημερίδος.

Δευτέρα προκαταρκτικὴ συνεδρίασις τῆς ἐπικυρωτήσεως Δ' τῶν Ἑλλήνων Εθνικῆς Συνέλευσεως.

Α. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳσσι, προεδρεύοντος τοῦ γερουτέρος Κ. Πανούτου Νοταρᾶ, παρουσιασθεῖσεν τὸν Βέστιαρχον Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἀνέγνωσε μίκην κοινοποίησιν τῶν Κ. ἀντιπρόσωπων τῶν Σ. Συμμάχων Αὔλων, περιστρεψούμενην εἰς τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τόπου τῆς Συνέλευσεως σύντικείμενον, καὶ τὴν ἀπάντησιν αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ μετὰ δύρημον ἐπὶ τούτων σκέψιν ἐνεκρίθη νὰ διαθηνθῆ πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφον μὲ παρατηρήσεις των τε ἐξαγγύσεων τῶν σκοπὸν τῆς μεταβάσεως τῶν Πληρεξούσων εἰς Ναύπλιον, τὸ ὅποιον ἡ Κυβερνητικὴ νὰ κοινοποιήσῃ καὶ πότε τοὺς Κ. ἀντιπρόσωπους. Τὸ ἔγγραφον δὲ τοῦτο νὰ καταγραφθῇ εἰς τὸ τέλος τῶν πρακτικῶν τῆς παρόύσης συνεδρίασεως.

Β. Ἐξετάσθη τὸ ἐφοδιαστικὸν ἔγγραφον τοῦ Κ. Δημητρίου Μελετοπούλου ἐκλεγθέντος ἐν τῇ α προκαταρκτικὴ συνέδριασι μέλους τῆς ἐπὶ τῶν ἐργαστηκῶν ἔγγραφων Εξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐνεκρίθη τὸ δὲ τοῦ Κ. Γεωργίου Πετροπούλου, διέτε ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαργυρωτάσθη διαριθμοῦ κηποῦ, ἔμεινε νὰ ἐξετασθῇ περὶ τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντικατεστάθη δὲ ὑπὸ αὐτοῦ ὁ Κ. Λάζαρος Λαζαρίδρου.

Ἐκ Ναυπλίου, τῇ 16 Ιουλίου 1832.

— Ο Πρόεδρος ΠΑΝΟΥΤΕΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Ἐπονταὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξούσων.)

Ο Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εποικία. Φύλλο. 30.

Εξηγητικός 18.

Ταχαράρις 9.

Ἄλι ουδέρουμεν γνωσταὶ, εὐτερά μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Επιτροπῆς, εἰς τὰ διπλά μέση τοῦ Βορείου πορθμοῦ τοῦ Επιτραπέζιου Ταχαράριου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Ἀνεγγένεσθη κατὰ τὴν σημερινὴν ἔκτακτον προκαταρκτικὴν συνεδρίασιν τῶν Πληρεξούσων, διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξεταστικῶν Γραμματέων πρὸς τὴν Κυβερνητικήν, ἐπίσημας καινοποίησις τῶν Κ. ἀντιπρόσωπων τῶν τριῶν ὑψηλῶν Συμμάχων Αὔλων, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ ὑπὸ Αρ. τοῦ αὐτοῦ Γραμματέως γενομένη ἀπάντησις.

Η Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι μετὰ τὴν πρώτην προκαταρκτικὴν Συνεδρίασιν τῶν Πληρεξούσων, γενομένην εἰς Ἅργος τὴν 11 τοῦ παρελθόντος Ιουνίου, ἐπεριμένετο ἐδιὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἐρδιαστικῶν ἔγγραφῶν Ἐξεταστικῆς Επιτροπῆς συγπλήσιωσις τοῦ ἀποκτιουμένου ἀριθμοῦ τῶν Πληρεξούσων, διὰ νὰ γενῇ ἐπομένως ἡ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου τόπου διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀπόφασις. Λίγη δὲν θέλει βρεθῆναι πλίσιον, καὶ τὴν Κυβερνητικήν ειδοποιουμένη θέλει διαγράψαι νὰ τὰν κοινοποιήσῃ πρὸς τοὺς Κ. ἀντιπρόσωπους.

Η παρὸς τὴν Κυβερνητικήν καινοποίησις τῶν Κυρίων ἀντιπρόσωπων, παριστρεφούμενη εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς τοῦ τόπου ἀντικείμενον, σύνοραν ἡδη τὴν τεκμηρογή τῶν Πληρεξούσων, ἐκτιμάντων τὸ δισταύλον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπιβλητούσι χρέος εὐγνωμοτύνης αἱ ὑπέρ αὐτοῦ εύμενεῖς προσπάθειει τῶν ὑψηλῶν Συμμάχων Αὔλων, καὶ δρόν θεμένων νὰ βαδίσωσι σύντριψαι μὲ τὰς κοινοποιήσεις αἱ παροχίσεις των διὰ τῶν τελευταίων Πρωτοκόλλων.

Αἱ αὐτόλουσαι παρατηρήσεις θεοῦται βεβαιώσει περισσότερον τὸν σκοπὸν τῶν τούτων, καὶ θέλουσι δώσει δικταρθίσεις, αἵτινες καθίστανται ἀναγκαῖκι μετὰ τὴν προμηγισμούνθεσσαν κοινοποίησιν.

Άν οἱ Πληρεξούσοι εύρισκόμενοι τῆμερον εἰς Ναύπλιον συσκέπτωνται περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τόπου διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως, δὲν προσέργεται τοῦτο οὔτε διότ δὲν ἐδίναντο νὰ συνάλλωσιν εἰς ἄλλην θέσιν, οὔτε μὲ κάνειν σκοπὸν προσωπικῆς ἀσφαλείας· ἐδύνανται καὶ δύνανται εἴτε εἰς Ἅργος, εἴτε εἰς ἄλλο καταλληλὸν μέρος νὰ συνελθωσι, καὶ νὰ ἐργασθῶσιν ἀλλὰ θέλοντες πρὸ τῆς διοικητικῆς ἀποφάσεως τοῦ τόπου τῆς Συνελεύσεως νὰ ἐξαλείψωσι πᾶσαν αἰτίαν ἢ ἀφορήτην δισποτικής, τὴν ὅποιαν ἢ παρελθούσαν στάσις τῶν πραγμάτων ἀρησσεῖσι τὰς ψυχάς τινων, καὶ διακηρύττουντες προηγουμένως παντελὴ θήσην τῶν παρελθόντων, νὰ οὐκέσσων εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀποσθέσωσι πᾶν οἰκεῖον ἐσωτερικῆς δικριτικῆς ἢ ταρκής, καὶ νὰ πρετοικασθῶσιν οὐτως εἰς ἀποδογήν ἀξίαν τοῦ Ἕγειρίους τού, τοῦ ὑποίσιον ἢ πρόσκλησις μέλλει νὰ εἶναι μία ἀπὸ τὰς πρώτας πράξεις των, ἐπροτίμησαν νὰ εὑρεθῶσι κατὰ πρωτον οἱ Ναύπλιον, ὡς εἰς τόπον παρέγκυτα τὰ πιστὰ εἰς ἀπαντας ἀνεξαρτήτως, καὶ συντελοῦντα εἰς τὰς προπρασκευαστικὰς